

**ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές : ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Στυλιανό, Στρατιωτικό Δικαστή Α΄, Πρόεδρο του Στρατοδικείου Αθηνών, ΜΗΛΙΑΡΑ Έλλη, Στρατιωτικό Δικαστή Γ΄, που ορίστηκε με το Φ.453/70/07-03-2014 έγγραφο του Προέδρου του Στρατοδικείου Αθηνών και τον Στρατοδίκη : ΚΑΣΤΑΝΙΔΗ Χαράλαμπο, Ταγματάρχη (ΑΣ), που κληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 592/2014 απόφαση του Στρατοδικείου Αθηνών, την Αντεισαγγελέα ΣΤΡΟΜΠΟΥΛΗ Μαγδαληνή, Στρατιωτικό Δικαστή Δ', που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα και τους αρχαιότερους Αντεισαγγελείς, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύονται και το Γραμματέα ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟ Βασίλειο, Υπολοχαγό (ΣΔΓ), συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του σήμερα την 09^η του μηνός Απριλίου του έτους δύο χιλιάδες δεκατέσσερα (2014) και ώρα 09:00', κατά την οποία ο παραπάνω Στρατοδίκης μετά από πρόσκληση του Προέδρου ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τους : 1. Τ. Ν., 2. Τ. Δ και 3. Σ. Γ. , που παραπέμφθηκαν σε δίκη με το υπ' αριθμ. 324/2013 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορούνται έκαστος των δύο πρώτων (Τ. Ν. και Τ. Δ.) για παράνομη βία (άρθρο 330 ΠΚ) κατά συρροή (πράξεις τρεις) και ο τρίτος (Σ. Γ.) για απλή συνέργεια σε παράνομη βία (άρθρα 330 και 47 παρ. 1 ΠΚ) κατά συρροή (πράξεις τρεις), οι οποίοι, αφού παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκαν έκαστος από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία της ταυτότητας του κ.λπ., αποκρίθηκαν διαδοχικά ότι ονομάζονται...:

Κατόπιν, ο Πρόεδρος συνέστησε σε κάθε κατηγορούμενο να προσέξει την εναντίον του κατηγορία και τη σχετική με αυτή συζήτηση, συγχρόνως δε τους πληροφόρησε ότι έχουν δικαίωμα να ανατάξουν, έκαστος στην εναντίον του κατηγορία, πλήρη έκθεση των ισχυρισμών τους, καθώς και να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου και τους ρώτησε εάν έχουν διορίσει συνηγόρους, αυτοί δε αποκρίθηκαν ότι έχουν διορίσει από κοινού συνήγορο για την υπεράσπισή τους τον παρόντα δικηγόρο Αθηνών Κ. Π. (ΑΜ Δ.Σ.Α: .....), ο οποίος είχε καταθέσει στο δικαστήριο το υπ' αριθ 19203639 γραμμάτιο προκαταβολής δικηγορικής αμοιβής του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κατά τη δικάσιμο της 25-09-2013, οπότε η συζήτηση της παρούσας αναβλήθηκε δυνάμει της υπ' αριθ. 980/25-09-2013 Απόφασης του Τριμελούς Στρατοδικείου Αθηνών σε ρητή δικάσιμο, την 03-02-2014, οπότε και αναβλήθηκε εκ νέου η συζήτηση της παρούσας δυνάμει της υπ' αριθ. 303/03-02-2014 σε ρητή δικάσιμο,

την σημερινή.

Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε ο Π. Δ., ο οποίος επανέλαβε τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής που είχε υποβάλει, στο ακροατήριο κατά την δικάσιμο της 25-09-2013, σύμφωνα με την οποία παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων κατά των προαναφερόμενων κατηγορουμένων και ζήτησε να υποχρεωθούν οι κατηγορούμενοι να του καταβάλουν το ποσό των σαράντα (40,00€) ευρώ ως χρηματική του ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που έχει υποστεί από τις εις βάρος του πράξεις της παράνομης βίας (άρθρο 330 ΓΙΚ) κατά συρροή (πράξεις τρεις), που αποδίδονται σε έκαστο εκ των δύο πρώτων κατηγορουμένων (Τ. Ν. και Τ. Δ.) και της απλής συνέργειας σε παράνομη βία (άρθρο 330 και 47 παρ. 1 ΠΚ) κατά συρροή (πράξεις τρεις), που αποδίδεται στον Σ. Γ., με επιφύλαξη αναζήτησης επιπλέον ποσού στα πολιτικά δικαστήρια. Ταυτόχρονα δήλωσε ότι διορίζει πληρεξούσιο συνήγορό του τον παρόντα δικηγόρο Αθηνών Α. Κ. (Α.Μ Δ.Σ.Α: .....), ο οποίος κατέθεσε το υπ' αριθ. 40137068/08-04-2014 γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Κατά της παραστάσεως αυτής δεν προβλήθηκε αντίρρηση.

Ύστερα, η Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο, απήγγειλε συνοπτικά την εναντίον εκάστου κατηγορουμένου κατηγορία που αναφέρεται στο ως άνω κλητήριο θέσπισμα και δήλωσε ότι κάλεσε μάρτυρες για την υποστήριξη αυτής τους ...

Έπειτα, ο Πρόεδρος ζήτησε από τους κατηγορουμένους γενικές πληροφορίες για τις πράξεις, για τις οποίες έκαστος κατηγορείται και τους υπενθύμισε ότι οι απολογίες τους θα λάβουν χώρα στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Μετά ο Πρόεδρος κάλεσε τον πρώτο κατηγορούμενο να απολογηθεί ...

Κατόπιν έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα ....

.....

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο ... ενεχείρισε το παρακάτω σημείωμα για καταχώρηση στα πρακτικά της παρούσης το οποίο ανέπτυξε και προφορικά το δε περιεχόμενό του έχει ως εξής :

«ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 141 ΠΑΡ. 2 ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής του Π. Δ., Α. Κ., αφού ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του, παρέδωσε το παρόν σημείωμα για καταχώρηση στα πρακτικά.

Καταρχήν, ούτε οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι, οι δύο πρώτοι τουλάχιστον, φαίνονται να αρνούνται ότι «κάτι» συνέβη, ενώ παράλληλα και ως εκ του αποτελέσματος, την εξώθηση δηλαδή σε παραίτηση, μπορεί να συναχθεί πως η κακομεταχείριση, σαφώς υπερέβη ένα *minimum* που υποτίθεται ότι θα μπορούσε να είναι ανεκτό για λόγους «στρατικοποίησης» ή σωφρονισμού, πέραν βεβαίως και του γεγονότος της σωματικής βλάβης με το χημικό έγκαυμα στο μάτι του παθόντος από τον ένα κατηγορούμενο.

Αποδεικτικά, τα πραγματικά περιστατικά της κατηγορίας, δεν επιβεβαιώνονται καταρχήν από πολλούς μάρτυρες. Αυτό οφείλεται σε δύο βασικούς κατά τη γνώμη μας λόγους. Καταρχήν, στην ανεπαρκή διερεύνηση της υπόθεσης. Για τους λόγους της παραίτησης διατάχθηκε μόνο Πρόχειρη Διοικητική Εξέταση στην οποία δεν ορκίζονται οι μάρτυρες, ενώ ΕΔΕ, μόνο για το έγκαυμα στο μάτι, στην συνέχεια. Και οι δύο διατάχθηκαν σε κατώτερους αξιούχους της ίδιας της Σχολής και όχι κάποιον τρίτο, ούτε καν στον νομικό σύμβουλο που υπηρετεί στην ΣΣΕ. Η πλούσια και σταθερή επ' αυτού νομολογία της ΕΣΔΑ για το άρθρο 3 προβλέπει έρευνα από τρίτο που δεν έχει καμία ιεραρχική ή διοικητική σχέση με τους εμπλεκόμενους, *Paul and Audrey Edwards v. The United Kingdom, no 46477/99, par. 70*. Ούτε ενημερώθηκε άμεσα και εγγράφως ο αρμόδιος Στρατιωτικός Εισαγγελέας σύμφωνα με την παρ. 1β της Φ.453/432/67192/Σ.10190/29-8-2005/ΓΕΣ/1^ο ΕΓ/5/1 δγής διαρκούς ισχύος. Κατά δεύτερον, πόσοι και ποιοι συμμαθητές ή κατώτεροι που συνεχίζουν ως αξικοί, θα μαρτυρήσουν για τα γεγονότα του κατηγορητηρίου, να μπλέξουν και να έχουν μπροστά τους, όχι μόνο στη Σχολή αλλά και αργότερα στην καριέρα τους, όχι μόνο τους πρωταγωνιστές, αλλά και πολλούς άλλους; Δεν εξετάστηκαν, πλην ενός, παραιτηθέντες εκ των 32 της συγκεκριμένης χρονιάς, ώστε να διερευνηθεί η έκταση του φαινομένου και να επιβεβαιωθεί ή όχι αυτό. Δεν λήφθηκε ούτε μια κατ' αντιπαράσταση κατάθεση. Ο παθών δεν φαίνεται άτομο που να έχει επινοήσει όλα τα σκέλη του κατηγορητηρίου.

Ιδιαίτερη σημασία για την υπόθεση έχει η μαρτυρία Κ., ο οποίος παραδέχεται επί λέξει στην κατάθεσή του στην προκαταρκτική, ότι ορισμένες μορφές κακομεταχείρισης γίνονται ανεκτές από τη διοίκηση, αρκεί να μην έχουν υπερβολικό ή εξευτελιστικό χαρακτήρα. Ερωτάται λοιπόν, ποιος είναι αυτός που θα καθορίσει τα ανεκτά όρια και από πού προκύπτει, ότι δεν θα τα υπερβούν οι μαθητές των ανωτέρων τάξεων; Αν αληθεύει το στοιχείο αυτό, οι ευθύνες της διοίκησης είναι τεράστιες. Διοίκηση που ήταν άφαντη και που η αναφορά οποιουδήποτε περιστατικού ήταν πρακτικά αδύνατη, αφού έπρεπε να περάσει από μια σειρά κλιμακίων μαθητών ανωτέρων τάξεων. Στην πράξη λοιπόν δεν υπάρχει.

Αναφορικά με τη νομική βασιμότητα του κατηγορητηρίου. Συντρέχει το στοιχείο της χρήσης απειλής παράνομης πράξης; Το κατηγορητήριο αναφέρει, ότι αναγκάστηκε ο παθών

να εκτελέσει από το φόβο των συνεπειών (που θα υφίστατο εντός της σχολής από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο) δηλαδή σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις.

Το στοιχείο του εξαναγκασμού μπορεί εύκολα να διαπιστωθεί στο πρόσωπο του παθόντος Π., αφού κανείς δεν υποβάλλεται σε -ούτως ή άλλως απαγορευμένη- ατομική εκπαίδευση με τη δική του συναίνεση, αλλά πάντοτε υπό το κράτος πιέσεων, ενόψει του ότι οι εντολές δίνονταν από αρχαιότερους κατά το μέτρο της ιεραρχίας μιας Στρατιωτικής Σχολής μαθητές. Μάλιστα, ο εξαναγκασμός αυτός επιτείνεται από το γεγονός, ότι ο παθών, ως υποδεέστερος στην ιεραρχία, προφανώς θα υποστεί περισσότερα δεινά, σε περίπτωση που δε συμμορφωθεί προς αυτές. Ο φόβος των συνεπειών, πέραν του παθόντα, ήταν εμφανής και στους γονείς του. Προκύπτει από τις μαρτυρίες του γιατρού Π. και της μητέρας του παθόντα. Το γενικότερο δε αυτό κλίμα ψυχολογικού εκβιασμού των πρωτοετών σε συνδυασμό με την ανυπαρξία ουσιαστικής ενημέρωσης για τα δικαιώματά τους, λειτουργεί δυστυχώς ανασχετικά για οποιαδήποτε αποτελεσματική αντίδραση, δηλαδή άρνηση εκτέλεσης και άμεση αναφορά στη διοίκηση.

Οι εντολές που δόθηκαν ήταν εντελώς ξένες προς το εγκεκριμένο και προκαθορισμένο πλαίσιο στρατιωτικής εκπαίδευσης και συνεπώς ανάλογες πρωτοβουλίες και ενέργειες βάλλουν ευθέως κατά της ελευθερίας αυτοπροσδιορισμού του στρατιωτικού, έτσι όπως αυτή περιγράφεται στο Σύνταγμα, τους νόμους και τις διαταγές. Ιδιαίτερα το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, που απαγορεύει την απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με πλέον πρόσφατη την από 24-10-13 Μπακλάνοφ κατά Ουκρανίας, σκέψεις 61 έως 68 και την εκεί αναφερόμενη νομολογία, όπου τέτοιες συμπεριφορές κατατάσσονται στις απαγορευμένες μορφές απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης, τη σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μελών των Ε.Δ. του 2010 όπου ρητά απαγορεύει στις παραγράφους 10 έως 12 την εκδήλωση τέτοιων συμπεριφορών, ειδικά απέναντι στις πλέον ευάλωτες κατηγορίες, όπως σαφώς είναι οι πρωτοετείς των παραγωγικών σχολών, τους κανονισμούς, το ΣΚ 20-1 και ειδικότερα το άρθρο 10 παρ. 6, που απαγορεύει αυστηρά κάθε ενέργεια που προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, το άρθρο 63 παρ. 2^α(2), που απαγορεύει κάθε κατάχρηση εξουσίας και το άρθρο 64 παρ. 9 που προβλέπει ότι ποτέ ατομικά παραπτώματα δεν επισύρουν ομαδική ποινή, την διαταγή διαρκούς ισχύος Φ. 453/432/67192/Σ.10190/29-8-2005/ΓΕΣ/1^ο ΕΓ/5/1, την προφορική διαταγή δκτού Μπ. στο αμφιθέατρο της Σχολής κλπ. Αντίθετα, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 του ΣΚ 20-1, *“Κάθε κατώτερος οφείλει να υπακούει στους ανωτέρους του και να εκτελεί χωρίς αντιλογία τις*

διαταγές τους που αφορούν στην εφαρμογή των στρατιωτικών Νόμων, των κανονισμών και των διαταγών της Υπηρεσίας. Η υπακοή αυτή λέγεται πειθαρχία».

Οι ειδικές συνθήκες που διέπουν τη διαβίωση των στρατιωτικών καθορίζονται στις οικείες διατάξεις και, όπως είναι αυτονόητο, δεν είναι σε καμία περίπτωση δυνατό να αποτελέσουν αντικείμενο επαναπροσδιορισμού από μη εξουσιοδοτηθέντα προς τούτο άτομα. Η στρατιωτική ιδιότητα αυτή καθεαυτή δημιουργεί μεν επιπρόσθετες υποχρεώσεις, αλλά σε καμία περίπτωση δεν περιορίζει τα κατοχυρωμένα δικαιώματα των υπηρετούντων στις ένοπλες δυνάμεις.

Κατόπιν αυτών, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι οι περιπτώσεις ατομικής εκπαίδευσης υπάγονται καταρχάς στην αυτεπαγγέλτως διωκόμενη αξιόποινη πράξη της παράνομης βίας του άρθρου 330 του ΠΚ και όχι στην εξύβριση ή τη βιαιοπραγία κατά κατωτέρου και την εξύβριση ή τη σωματική βλάβη του ΠΚ, αφού τα εγκλήματα αυτά δεν περιλαμβάνουν στην αντικειμενική τους υπόσταση εξαναγκασμό του παθόντος σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, για την οποία δεν έχει υποχρέωση, που αποτελεί εν προκειμένω ουσιώδες στοιχείο της ατομικής εκπαίδευσης.

Είναι εύκολο να διαπιστωθεί ότι οι τελούμενες με την ατομική εκπαίδευση προσβολές πλήττουν, πέραν του προσώπου του παθόντος, και την εκφρασμένη σε αυτό στρατιωτική υπηρεσία. Κατόπιν αυτού, σε περίπτωση που θεωρήσει κανείς, ότι με την ατομική εκπαίδευση τελείται η αυτεπαγγέλτως διωκόμενη πράξη της παράνομης βίας, καθιερώνεται ίση μεταχείριση των δραστών. Παρά ταύτα, ελλείψει μάλιστα ειδικής διατάξεως στον ΣΠΚ, μπορεί να διαπιστωθεί μια σχετική ανακολουθία, η οποία συνίσταται στο ότι εν προκειμένω τυγχάνει εφαρμογής μια διάταξη του Ποινικού Κώδικα για να προστατευθεί -παράλληλα με το πρόσωπο του παθόντος- η στρατιωτική υπηρεσία. Είναι παράδοξο, πλην όμως αληθινό, το ότι με την παρούσα διάταξη του ΠΚ εμφανίζεται εν τέλει ως αποτελεσματικότερα προστατευόμενη η στρατιωτική υπηρεσία, έτσι όπως αυτή εξατομικεύεται στο ταυτόχρονα θιγόμενο πρόσωπο του υποβαλλομένου σε ατομική εκπαίδευση στρατιωτικού. Στον αντίποδα, θα μπορούσε να υποστηριχθεί, ότι ανάλογη ποινική δίωξη εμφανίζεται ανελαστική σε προσωπικό επίπεδο, στις περιπτώσεις που οι παθόντες δεν επιθυμούν την ποινική δίωξη των δραστών, Παν. Κρεμμυδιώτης, Η ποινική αξιολόγηση της ατομικής εκπαίδευσης, ΠοινΔικ 2003, 424-428.

Οι ενέργειες των κατηγορουμένων θα μπορούσαν επίσης να υπαχθούν στην αυστηρότερη διάταξη του άρθ. 137^A παρ. 3 ΠΚ (σοβαρή προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας) αφού συντρέχουν τα στοιχεία της διάταξης αυτής (ιδιότητα του δράστη ως

στρατιωτικού, προσβολή προσώπου που τελεί υπό την εξουσία του, τιμωρητικός σκοπός).

Η εξακολούθηση της εκδήλωσης και ανοχής παρόμοιων στάσεων και συμπεριφορών στις σύγχρονες Ε.Δ. συνιστά έναν απαράδεκτο αναχρονισμό. Οδηγεί στην αναβίωση μνημών άλλων εποχών, που πιστεύαμε ότι παρήλθαν ανεπιστρεπτί, αποθαρρύνει τους ικανούς και άξιους υποψηφίους από την επιδίωξη μιας σταδιοδρομίας στο στράτευμα και υπονομεύει το κλίμα αλληλεγγύης και ψυχικής συνοχής που πρέπει να διέπει τα μέλη των ε.δ. και που είναι αναπόσπαστο για την ομαλή εκπλήρωση της αποστολής τους.

Οι πρακτικές αυτές δεν έχουν σχέση με την ορθώς εννοούμενη στρατιωτική εκπαίδευση, καθόσον έχουν το χαρακτήρα ποινής και προσβάλλουν την προσωπικότητα των εκπαιδευομένων χωρίς να βρίσκουν καμία δικαιολογητική βάση στην έννοια της πειθαρχίας, αφού αυτή πρέπει να είναι ενσυνείδητη και όχι προϊόν σωματικής εξάντλησης και κάμψης των βουλευτικών ικανοτήτων του ατόμου.

Ανοχή και ατιμωρησία μεταδίδουν ένα ιδιαίτερα εσφαλμένο μήνυμα, από γενικοπροληπτική και ειδικοπροληπτική άποψη, καθώς υποθάλλει την πιθανότητα επανάληψης παρόμοιων συμπεριφορών, με ενδεχόμενες βαρύτερες συνέπειες για τα θύματα των πρακτικών αυτών.

Αναφερόμενοι ειδικότερα στον τρίτο κατηγορούμενο, τον Σ. Δεν μπορεί να είσαι μπροστά και να είσαι αμέτοχος. Πως εκπληρώνεις τον εθιμικό ρόλο του «διπλανού», βασικό καθήκον του οποίου είναι η προστασία του νεότερου; Τι έκανε λοιπόν ο Σ. για να αποτρέψει όλα αυτά; Ενθάρρυνε με την στάση του την πραγματοποίησή τους. Από ποινική άποψη, για τη συνδρομή της απλής συνέργειας, αρκεί και η απλή παρουσία κατά τον Άρειο Πάγο, ΑΠ 1098/11 ΠοινΔικ 2012, 291, 1673/10, ΠΧ ΞΑ 665, 938, 1446/99 ΠΧ Ν 436, 704 κλπ.

Επισημαίνεται σχετικά, η πρόσφατη καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου σας με αρ. 1045/2013 για παράνομη βία, μεταξύ των άλλων, με καταδικασθέντα Εύελπι ΜΙV για περιστατικά κακομεταχείρισης πρωτοετούς μαθητή της Σχολής την επόμενη χρονιά, δηλαδή το 2012. Το στοιχείο της «απειλής παράνομης πράξης» πάντως καταφάθηκε με αναγωγή στην έντεχνη και συστηματική υποβολή στον παθόντα της πεποίθησης ότι η ανυπακοή ακόμη και στις πιο προσβλητικές και παράλογες απαιτήσεις του 4ετή θα είχε ως συνέπεια την απομάκρυνσή του από τη Σχολή.

Κατόπιν των προαναφερομένων προτείνουμε την ενοχή και των τριών κατηγορουμένων σύμφωνα με το κατηγορητήριο.

Αθήνα, 9-4-2014

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής»

.....

Κατόπιν ο Πρόεδρος κήρυξε το τέλος της συζητήσεως.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 330 του ΠΚ, όποιος χρησιμοποιώντας βία ή απειλή σωματικής βίας ή άλλης πράξης, εξαναγκάζει άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, ανεξαρτήτως αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον εκείνου που απειλείται ή κάποιου από τους οικείους του. Συστατικά στοιχεία του εγκλήματος είναι : α) Εξαναγκασμός κάποιου σε πράξη παράλειψη ή ανοχή, υπό την έννοια να υπομείνει το θύμα της παράνομης βίας μία ορισμένη κατάσταση ή συμπεριφορά που αλλιώς θα απέκρουε, β) Η πράξη, παράλειψη ή ανοχή να μην είναι υποχρεωτική για τον εξαναγκαζόμενο, δηλαδή αυτός να μην έχει νομική ή ηθική υποχρέωση να πράξει, παραλείψει ή ανεχθεί κάτι, γ) Ως μέσα εξαναγκασμού να χρησιμοποιηθούν από το δράση σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή άλλης παράνομης πράξης, δ) Αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της σωματικής βίας ή της απειλής και της υπό του εξαναγκασθέντος πράξης, παράλειψης ή απειλής, ε) Η άσκηση στοματικής βίας να είναι παράνομη, στ) Ο εξαναγκασμός να προβεί στην σκοπούμενη από το δράση πράξη, παράλειψη ή ανοχή και ζ) Να υπάρχει δόλος, ακόμα και ενδεχόμενος (πβλ. ΣυμβΠλημΘηβ 157/2003 ΠοινΔικ 2004, 942 με εισαγγελική πρόταση Δ. Σταύρου). Ειδικότερα ως απειλή κατά την έννοια της υπόψη διάταξης νοείται η προαναγγελία η πραγμάτωση του οποίου εξαρτάται ή εμφανίζεται να εξαρτάται από τον απειλούμενο. Η απειλή δύναται να αφορά είτε σε επικείμενη σωματική βλάβη είτε σε άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη (Αθ. Κονταξή, Ποινικός Κώδικας, έτος έκδοσης 2000, υπό άρθρο 330 ΠΚ, σελ. 2723).

Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 47 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, προβλέπεται ότι όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1 στοιχ. β' του προηγούμενου άρθρου, παρέσχε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται ως συνεργός με ποινή ελαττωμένη. Ο ΠΚ ακολουθώντας το σύστημα της περιορισμένης εξάρτησης της συμμετοχικής δράσης απαιτεί για τη στοιχειοθέτηση της συνέργειας (άμεσης ή απλής) να έχει τελέσει ο αυτουργός άδικη πράξη. Αν αντίθετα η κύρια πράξη δεν πληρεί την αντικειμενική υπόσταση ενός εγκλήματος είτε τετελεσμένου είτε σε απόπειρα, τότε δεν στοιχειοθετείται η συνέργεια σε αυτήν (βλ. Χ. Μυλωνόπουλο. Ποινικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος II, Απόπειρα -- Συμμετοχή - Συρροή, Αθήνα 2008, Εκδόσεις Δίκαιο και Οικονομία, Π. Ν. Σάκκουλας. σελ, 133).

Στην προκειμένη περίπτωση, από όλη τη σχετική με την απόδειξη κύρια διαδικασία και ειδικότερα από τις καταθέσεις των ..., οι οποίες ελήφθησαν κατά την προδικασία καθώς και των αναφερομένων στα πρακτικά της παρούσας εγγράφων, σε συνδυασμό με τις απολογίες των κατηγορουμένων, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Την 08-09-2011 κατετάγη στην Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων (Σ.Σ.Ε.), ως Μαθητής της Ιης Τάξεως ο πολιτικός ενάγων Π Δ, και τοποθετήθηκε στον 1° Λόχο Ευελπίδων (ΛΕ) και στον θάλαμο 113, ο οποίος μαζί με τους θαλάμους 111 και 112 αποτελούν τριθαλαμία και χωρίζονται μεταξύ τους με μεσοτοιχία. Την παραπάνω ημερομηνία, οι κατηγορούμενοι, οι οποίοι υπηρετούσαν ως Μαθητές της ΙVης Τάξεως αποτελούσαν μαζί με τους συμμαθητές τους την «Διοικούσα Τάξη» της Σχολής, αποστολή της οποίας ήταν η υποδοχή και η εκπαίδευση των πρωτοετών. Στην Σ.Σ.Ε., κάθε πρωτοετής σπουδαστής έχει έναν «διπλανό», σπουδαστή της Ιης Τάξης, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την εκπαίδευση και την παρακολούθηση του εντός του θαλάμου του. Στο πλαίσιο της παραπάνω αποστολής του ο τεταρτοετής σπουδαστής εάν αντιληφθεί ότι κάποιος συμμαθητής του παρεκτρέπεται εις βάρος του διπλανού του έχει καθήκον να παρέμβει και να τον σταματήσει. Επίσης δύναται να παρέμβει και να απαγορεύσει στον διπλανό του πρωτοετή να εκτελέσει διαταγή η οποία είναι παράνομη. «Διπλανός» του Π. ορίστηκε ο τρίτος κατηγορούμενος, Σ Γ., ο οποίος είχε οριστεί και θαλαμάρχης στον θάλαμο 113.

Από της αρχή της κατατάξεως του, ο Π φέρεται ότι παρουσίαζε αδυναμία προσαρμογής στην στρατιωτική ζωή και στις απαιτήσεις της Σ.Σ.Ε. Επίσης, την επόμενη της κατατάξεώς του ημέρα, αυτός και άλλοι τέσσερις Ευέλπιδες παρουσιάστηκαν ενώπιον του Διοικητή του Συντάγματος Ευελπίδων, Σχη (ΠΖ) Ν. Α. και εξέφρασαν την επιθυμία τους να παραιτηθούν από τη Σχολή. Ο Διοικητής τους συμβούλευσε να μιλήσουν πρώτα με τους γονείς τους και την επόμενη ημέρα να επανέλθουν στο γραφείο του για να συζητήσουν την απόφασή τους αυτή. Την επόμενη ημέρα παραιτήθηκαν οι προαναφερόμενοι Ευέλπιδες, ωστόσο ο Π. παρέμεινε στη Σχολή.

Λίγες ημέρες αργότερα και σε ημερομηνία που δεν κατέστη δυνατόν να προσδιοριστεί ακριβέστερα, κείμενη πάντως στο από 12-09-2011 έως 16-09-2011 χρονικό διάστημα και περί ώρα 20:00', ο δεύτερος κατηγορούμενος, Τ Δ, ευρισκόμενος στον θάλαμο 113, μαζί με τον Π, τύλιξε τον τελευταίο με τρεις κουβέρτες και του έδωσε την εντολή να γυρνάει γύρω από τον εαυτό του για δύο λεπτά της ώρα, περίπου, εντολή την οποία ο τελευταίος εκτέλεσε. Παρών στο συμβάν ήταν και ο «διπλανός» του πολιτικώς ενάγοντα, Σ Γ (γ' κατηγορούμενος) ο οποίος και παρακολούθησε το συμβάν, χωρίς να το παρεμποδίσει ως όφειλε. Την 02-10-2011 και περί ώρα 22:00', οι πρωτοετείς σπουδαστές ήσαν συγκεντρωμένοι στον

προαύλιο χώρο του 1^{ου} Λόχου και εκτελούσαν, κατ' εντολήν των τεταρτοετών διάφορες ασκήσεις, όπως πηδηματάκια με λυγισμένα γόνατα, έχοντας τα χέρια τους επί της κεφαλής τους («λαγουδάκια»). Κάποια στιγμή ο δεύτερος κατηγορούμενος κάλεσε κοντά του τον πολιτικώς ενάγοντα και του έδωσε εντολή να πει, μονορούφι, το νερό που περιεχόταν σε ένα πλαστικό μπουκάλι των 0,5 λίτρων. Επειδή ο Π δεν μπόρεσε να το πει όλο, όσο νερό έμεινε στο μπουκάλι, ο Τ το έριξε στο πρόσωπο του Π. Αυτό επαναλήφθηκε άλλες δύο φορές. Την τρίτη φορά ο Π, επειδή πήγε να πνιγεί, έφτυσε το νερό. Τότε, ο δεύτερος κατηγορούμενος τον διέταξε να κάνει έρπειν στο κοκκινόχωμα, στο παρτέρι της αυλής. Ακολούθως, ήλθε ο πρώτος κατηγορούμενος, Τ Ν, ο οποίος έτριψε το κεφάλι του πολιτικώς ενάγοντα στο κοκκινόχωμα στο παρτέρι της αυλής. Όταν ο τελευταίος μετέβη στα λουτρά του 1^{ου} Λόχου για να πλυθεί, ο πρώτος κατηγορούμενος, τον έβρεξε με τον σωλήνα του ντους, με κρύο νερό, από το κεφάλι ως τα πόδια, με αποτέλεσμα να βραχούν πλήρως οι στρατιωτικές φόρμες που φορούσε. Εν συνεχεία, τον διέταξε να βγει έξω από το κτίριο και να κάνει έρπειν στο κοκκινόχωμα στην αυλή του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ, και τέλος του έτριψε και πάλι το κεφάλι στο κοκκινόχωμα στο παρτέρι της αυλής.

Την 10-10-2011, ο πολιτικώς ενάγων ευρίσκετο στα λουτρά, όπου ξυριζόταν. Εκείνη την ώρα εισήλθε στο χώρο αυτό ο πρώτος κατηγορούμενος, ο οποίος διέταξε τον Π να μεταβεί στο θάλαμό του, ωστόσο εκείνος αγνόησε την διαταγή αυτήν. Περί ώρα 15:00' της ίδιας ημέρας, και ενώ ο Π ευρίσκετο στο θάλαμό του, εισήλθε ο Τ, όπου παρών ήταν και ο τρίτος κατηγορούμενος. Ο Τ έδωσε εντολή στον Π να του απευθύνει κάποιες εξυβριστικές φράσεις. Όταν ο Π εξεστόμισε τις συγκεκριμένες φράσεις, τότε ο πρώτος κατηγορούμενος, παρουσία του Σ διέταξε τον ανωτέρω να ξαπλώσει στο κρεβάτι του και κατόπιν τον τύλιξε με ένα σεντόνι και τρεις κουβέρτες, κατά τρόπο ώστε να εξέχει μόνο το κεφάλι του και τον έδεσε με πλαστικό σκοινί κίτρινου χρώματος. Ακολούθως πήρε ένα μπουκάλι με αφρό ξυρίσματος Gillette τύπου gel που ανήκε στον Π και ψέκασε με το περιεχόμενό του όλο το πρόσωπο του τελευταίου, εκτός από το κούτελο. Όπως κατέθεσε ο πολιτικώς ενάγων, καθ' όλη τη διάρκεια του περιστατικού, ο τρίτος κατηγορούμενος καθόταν στο γραφείο του, χωρίς να κάνει κάτι για να αποτρέψει τον Τ. Από την παραπάνω ενέργεια, ο Π άρχισε να νιώθει ενοχλήσεις και ειδικότερα ερεθισμό και πόνο στον δεξιό του οφθαλμό και περί ώρα 20:30' επισκέφθηκε το Ιατρείο της Σχολής, όπου εξετάστηκε από τον Ιατρό Σ Χ – Ι. Εν συνεχεία και κατ' εντολή του ως άνω Ιατρού, ο πολιτικώς ενάγων διεκομίσθη στο Τμήμα Επείγοντων Περιστατικών του 401 ΓΣΝΑ, όπου εξετασθείς διεγνώσθη ότι έπασχε από «ήπιο χημικό έγκαυμα ΔΟ με σικτική επιθηλιοπάθεια». Για την ίδια αιτία ο παθών, επανεξετάστηκε στα Εξωτερικά Ιατρεία του ως άνω Νοσοκομείου, την 11-10-2011 και την 13-10-2011, από τα οποία απήλθε με την διάγνωση, «μικροβιακή λοίμωξη του επιπεφυκότα μετά από ήπιο χημικό έγκαυμα». Κατόπιν τούτων, ο πολιτικός ενάγων, την 14-10-2011, παρουσιάστηκε ενώπιον του Διοικητή του

Συντάγματος των Ευελπίδων και δήλωσε παραίτηση, την δήλωσή του όμως αυτήν ανακάλεσε προφορικά, την ίδια ημέρα.

Την 17-10-2011, ο Π διεγράφη από τη δύναμη του 1^{ου} ΛΕ και τοποθετήθηκε στον 5^ο ΛΕ. Αν και ο πολιτικώς ενάγων άνηκε πλέον οργανικά σε διαφορετικό Λόχο από αυτόν στον οποίον υπηρετούσε ο πρώτος κατηγορούμενος (Τ), την 19-10-2011 και ενώ ο Π ευρίσκετο στον προθάλαμο του 5ου ΛΕ της ΣΣΕ και συνομιλούσε με έναν συμμαθητή του, τον πλησίασε ο πρώτος κατηγορούμενος και του έδωσε εντολή να κάνει έρπειν από τον προθάλαμο μέχρι το κεκλιμένο επίπεδο στην είσοδο του Λόχου. Μόλις ο πολιτικώς ενάγων εκτέλεσε την εντολή, ο Τ απομακρύνθηκε, ωστόσο, μετά από λίγη ώρα επέστρεψε και έδωσε εντολή στον Π να κάνει και πάλι έρπειν από το παγκάκι την αυλή του 5ου Λόχου, διαμετρικά προς το κεκλιμένο επίπεδο, στην είσοδο του Λόχου, στο τέλος δε αυτής της διαδρομής να εκτελέσει και κάμψεις. Ακολούθως ο Τ απομακρύνθηκε από το σημείο αυτό περί τα είκοσι μέτρα και έδωσε εντολή στον Π να πάει κοντά του με έρπειν, μετά δε την εκτέλεση της εντολής ο πρώτος κατηγορούμενος έφυγε. Μετά από αυτό το περιστατικό, την επόμενη ημέρα (20-10-2011), ο πολιτικώς ενάγων παραιτήθηκε από την Σ.Σ.Ε, υποβάλλοντας και σχετική αναφορά στην οποία κατήγγειλε τα εις βάρος του τελεσθέντα περιστατικά, η οποία αποτέλεσε το έναυσμα για την δικαστική διερεύνηση της προκειμένης υπόθεσης.

Τα ανωτέρω προκύπτουν ιδίως από την σαφέστατη και λεπτομερή κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντα, έτσι ώστε να μην απολείπεται ουδεμία αμφιβολία στο Δικαστήριο για το ότι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά που τους αποδίδονται. Η παραπάνω βεβαιότητα του Δικαστηρίου συνάγεται και από το ότι, την 13-10-2011 επεβλήθη στον πρώτο κατηγορούμενο ποινή φυλακίσεως δέκα ημερών, διότι έριξε αφρό ξυρίσματος στον Π Δ, η δε ποινή αυτή επαυξήθηκε σε είκοσι ημέρες αυστηρά φυλάκιση, σύμφωνα με την Ημερήσια Διαταγή της 02-12-2011 του Διοικητή της Σ.Σ.Ε. Επίσης, ο ίδιος κατηγορούμενος τιμωρήθηκε την 21-10-2011 με ποινή δέκα ημερών αυστηρός φυλάκισης, επειδή υπέβαλε σε σωματική δοκιμασία πρωτοετή Εύελπι άλλου Λόχου, παρά τις κατ' επανάληψη συστάσεις και διαταγές. Οι παραπάνω παραδοχές δεν αναιρούνται από τους ισχυρισμούς που πρόβαλαν στις απολογίες τους οι κατηγορούμενοι, οι οποίοι αρνήθηκαν ότι προέβησαν στις παραπάνω πράξεις, καθόσον οι ισχυρισμοί τους αυτοί έρχονται σε αντίθεση με την κατάθεση του Π Δ, η ειλικρίνεια του οποίου δεν δύναται να τεθεί εν αμφιβάλω, εφόσον ο ανωτέρω δεν είχε λόγο από το σύνολο των τεταρτοετών σπουδαστών να στοχοποιήσει ειδικά τους κατηγορούμενους. Άλλωστε, από το χρόνο τελέσεως των παραπάνω πράξεων έως σήμερα έχει μεσολαβήσει χρονικό διάστημα ικανό να απαλύνει την πικρία και τα αρνητικά συναισθήματα που ένιωσε ο πολιτικώς ενάγων μετά την παραίτησή του από την Σ.Σ.Ε., λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη ότι πλέον έχει

χαράξει νέα πορεία στην ζωή του, καθώς σήμερα πλέον είναι φοιτητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Καθίσταται σαφές ότι ο πολιτικώς ενάγων ουδεμία υποχρέωση είχε να εκτελέσει τις ανωτέρω διαταγές που του απηύθυναν οι Τ Ν και Τ Δ, π.χ. να εκτελέσει έρπειν ή κάμπεις, όπως επίσης ουδεμία υποχρέωση είχε να ανεχθεί τις παραπάνω, εις βάρος του, συμπεριφορές. Ωστόσο, όπως έγινε δεκτό στην μείζονα πρόταση της παρούσας, για την στοιχειοθέτηση του αποδιδόμενου στους κατηγορούμενους αδικήματος, απαιτείται η χρήση σωματικής βίας ή απειλής, ώστε να εξαναγκαστεί το θύμα της παράνομης βίας να τελέσει ή να ανεχθεί πράξη για την οποία δεν έχει υποχρέωση. Τέτοια όμως σωματική βία ή απειλή, από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι χρησιμοποιήθηκε από τους δύο πρώτους κατηγορούμενους. Ο ίδιος άλλωστε ο Π παραδέχθηκε, ότι οι παραπάνω κατηγορούμενοι ουδέποτε τον απείλησαν, απλά έδιναν εντολές, τις οποίες αυτός εκτελούσε κάθε φορά, φοβούμενος ότι σε περίπτωση αρνήσεώς του να εκτελέσει. οι ανωτέρω θα προέβαιναν σε ενέργειες αντεκδίκησης. Ωστόσο, η παραπάνω ψυχική κατάσταση του πολιτικώς ενάγοντα δεν δύναται να υπαχθεί στην έννοια της απειλής και να στοιχειοθετήσει το αδίκημα της παράνομης βίας. Επομένως τα όσα έπραξαν οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι και ειδικότερα ο μεν πρώτος κατά τις ημερομηνίες 02-10-2011, 10-10-2011 και 19-10-2011 και ο δεύτερος κατηγορούμενος σε μη προσδιορισθείσα ημερομηνία κείμενη πάντως εντός του από 12-09-2011 έως 16-09-2011 χρονικού διαστήματος και την 02-10-2011, εις βάρος του πολιτικώς ενάγοντα, δεν δύναται να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 330 ΠΚ που τυποποιεί το αδίκημα της παράνομης βίας. Με βάση τις σκέψεις αυτές το Δικαστήριο κρίνει τον πρώτο κατηγορούμενο αθώο του αδικήματος της παράνομης βίας κατά συρροή πράξεις τρεις, ελλείπει πράξεως και τον δεύτερο κατηγορούμενο αθώο του αδικήματος της παράνομης βίας, κατά συρροή πράξεις δύο, ελλείπει πράξεως, εφόσον με την συμπεριφορά τους δεν πραγμάτωσαν την αντικειμενική υπόσταση των παραπόνου αποδιδόμενων σε αυτούς πράξεων. Επίσης, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις νομικές σκέψεις της παρούσας και ο τρίτος κατηγορούμενος. Σ Γ, για τον οποίο ασκήθηκε ποινική δίωξη ως υπαίτιος του ότι παρείχε με πρόθεση οποιαδήποτε συνδρομή, πλην της άμεσης, στους Τ Ν και Τ Δ, κατά την τέλεση των παραπάνω πράξεων, πρέπει, σύμφωνα με την ομόφωνη άποψη του Δικαστηρίου, να κριθεί αθώος της αποδιδόμενης σε αυτόν κατηγορίας (απλής συνέργειας σε παράνομη βία κατά συρροή, πράξεις δύο, οι οποίες φέρονται ότι τελέστηκαν η πρώτη σε μη επακριβώς προσδιορισμένο χρονικό διάστημα, κείμενο πάντως εντός του από 12-09-2011 έως 16-09-2011 και η δεύτερη την 10-10-2011), ελλείπει πράξεως, εφόσον, για την στοιχειοθέτηση της απλής συνέργειας, απαιτείται ο

αυτουργός να έχει τελέσει την αντικειμενική υπόσταση συγκεκριμένου αδικήματος.

Περαιτέρω, εις βάρος του δεύτερου κατηγορουμένου, Τ Δ ασκήθηκε ποινική δίωξη και για έτερη πράξη παράνομης βίας, η οποία φέρεται ότι έλαβε χώρα την 13-10-2011 και ειδικότερα ως υπαίτιος του ότι μεταξύ των ωρών 17:00 και 18:00, ευρισκόμενος στον θάλαμο 111 του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ έδωσε εντολή στον τότε Μιης της ΣΣΕ Π Δ, μεταξύ άλλων πρωτοετών Μαθητών της ΣΣΕ, να εκτελέσει κάμψεις και μόλις αυτός άρχισε να πράττει τούτο, έβαλε στην πλάτη του ένα στρώμα από κάποιο από τα κρεβάτια του θαλάμου, κατά τρόπο ώστε ο παθών να εκτελεί κάμψεις με το στρώμα στην πλάτη του. Επίσης, ο Σ Γ παραπέμφθηκε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου ως υπαίτιος του ότι παρείχε απλή συνδρομή στην ως άνω άδικη πράξη που φέρεται ότι τέλεσε ο Τ, διότι, αν και είχε οριστεί «διπλανός» του Π και ως εκ τούτου ήταν υπεύθυνος για την παρακολούθησή του και είχε το καθήκον και το δικαίωμα με βάση τα ισχύοντα στην Σ.Σ.Ε. να παρέμβει και να σταματήσει την παραπάνω παράνομη συμπεριφορά εις βάρος του διπλανού του και επίσης και το δικαίωμα να παρέμβει και να απαγορεύσει στον «διπλανό» του Π να εκτελέσει την παραπάνω διαταγή, εν τούτοις, αν και ήταν παρών και παρακολουθούσε εκ του σύνεγγυς το παραπάνω περιστατικό ουδέν έπραξε.

Εν τούτοις, εκτός από τον Π Δ, ουδείς άλλος από τους παρευρισκομένους τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή τον θάλαμο 111 του 1^{ου} ΛΕ σπουδαστές της Σχολής επιβεβαίωσε το ως άνω συμβάν. Ειδικότερα, οι αυτόπτες μάρτυρες Κ - Κ Κ, Γ Α, Σ Κ, Γ Η, Θ Χ, Κ Α, Χ Α και Γ Α κατέθεσαν, ότι την 13-10-2011 μαζεύτηκαν κάποιοι πρωτοετείς σπουδαστές της Σ.Σ.Ε. στον θάλαμο 111 για να ανταλλάξουν σημειώσεις για κάποιο μάθημα. Εκείνη την ώρα εισήλθε ο δεύτερος κατηγορούμενος ο οποίος παρατήρησε ότι κάποια κρεβάτια δεν ήσαν διευθετημένα. Τότε, αφού πέταξε τα στρώματα των εν λόγω κρεβατιών κάτω, έδωσε εντολή στους πρωτοετείς να κάνουν κάμψεις συμμετέχοντας ο ίδιος στην παραπάνω άσκηση. Οι μάρτυρες κατηγορηματικά αρνήθηκαν, ότι ο ανωτέρω κατηγορούμενος τοποθέτησε στρώματα ή κουβέρτες στην πλάτη του πολιτικώς ενάγοντα. Τουναντίον, όταν ο τελευταίος έλαβε θέση για να εκτελέσει τις κάμψεις, ο δεύτερος κατηγορούμενος του έδωσε εντολή να σηκωθεί και να μεταβεί στον θάλαμό του, διότι ήταν ελεύθερος υπηρεσίας. Κατόπιν τούτων, δημιουργούνται, κατά την ομόφωνη κρίση του Δικαστηρίου, αμφιβολίες για το αν ο δεύτερος κατηγορούμενος τέλεσε την πράξη, για την οποία κατηγορείται. Ομοίως, σύμφωνα με την παραπάνω άποψη του Δικαστηρίου δημιουργούνται αμφιβολίες για το αν ο τρίτος κατηγορούμενος παρείχε απλή συνδρομή στην ως άνω πράξη που αποδίδεται στον Τ Δ. Ούτως, εχόντων των πραγμάτων κατ' εφαρμογή του

δικονομικού κανόνα «in dubio pro reo», το Δικαστήριο κρίνει παμφηφεί αθώους τους κατηγορουμένους Τ Δ και Σ Γ αθώους των αποδιδόμενων σε αυτόν πράξεων λόγω αμφιβολιών ως προς την τέλεση αυτών.

Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί ότι κατόπιν των παραπάνω απαλλακτικών κρίσεων για τους κατηγορουμένους Τ Ν, Τ Δ και Σ Γ παρέλκει η εξέταση από το Δικαστήριο των αυτοτελών ισχυρισμών που υπέβαλαν οι ανωτέρω δια του συνηγόρου τους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αφού είδε και τα άρθρα 193 παρ.1, 194 παρ.1, 198 παρ.1. 199 παρ.1. 213 παρ. 1 ΣΠΚ, 63, 64,65,68,333,339,340,342,343,350,351,357,358,3.64,366,368,369.370,371 παρ. 1,2 και 3 και 595 ΚΠΔ.

Δικάζει τους παρόντες κατηγορουμένους ....

Κηρύσσει τον 1^ο κατηγορούμενο, Τ Ν, παμφηφεί, α θ ώ ο παράνομης βίας (άρθρο 330 ΠΚ) κατά συρροή (πράξεις τρεις), ελλείψει πράξεως (μη στοιχειοθέτηση αντικειμενικής υπόστασης του αποδιδόμενου εγκλήματος), πράξεις, που φέρεται ότι τελέστηκαν στη ΣΣΕ (Βάρη Αττικής) κατά τις ημερομηνίες 02-10-2011, 10-10- 2011 και 19-10-2011 και ειδικότερα (αθώο) του ότι, ενώ ήταν στρατιωτικός και συγκεκριμένα ΔΕΙΥ της ΣΣΕ (Μαθητής), στο στρατόπεδο της Μονάδας αυτής, χρησιμοποιώντας απειλή παράνομης πράξης εξανάγκασε άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν είχε υποχρέωση και συγκεκριμένα: (α) Την Κυριακή 02-10-2011, περί ώρα 22:00, στο προαύλιο του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ έτριψε το κεφάλι του τότε ΜΙ της ΣΣΕ Π Δ του Ν στο κοκκινόχωμα στο παρτέρι της αυλής, ο δε Π εξαναγκάστηκε να ανεχθεί τη συμπεριφορά αυτή, ενώ δεν είχε υποχρέωση. Στη συνέχεια, στα λουτρά του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ έβρεξε με τον σωλήνα του ντους τον Π με κρύο νερό, από το κεφάλι ως τα πόδια, με αποτέλεσμα να βραχούν πλήρους οι στρατιωτικές φόρμες που φορούσε, ο δε Π εξαναγκάστηκε να ανεχθεί τη συμπεριφορά αυτή, ενώ δεν είχε υποχρέωση. Ακολούθως διέταξε τον Π να βγει έξω από το κτίριο και να κάνει έρπιν στο κοκκινόχωμα στην αυλή του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ εντολή την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να εκτελέσει, ενώ δεν είχε υποχρέωση. Τέλος του έτριψε και πάλι το κεφάλι στο κοκκινόχωμα στο παρτέρι της αυλής, συμπεριφορά την οποία εξαναγκάστηκε να ανεχθεί ο Π, ενώ δεν είχε υποχρέωση. Ο παθών σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις εξαναγκάστηκε να εκτελέσει, φοβούμενος

τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, (β) Την Δευτέρα 10 Οκτωβρίου 2011 και περί ώρα 15:00, στο θάλαμο 113 του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ, διέταξε τον τότε ΜΙ της ΣΣΕ Π Δ του Ν να ξαπλώσει στο κρεβάτι του και κατόπιν τον τύλιξε με ένα σεντόνι και τρεις κουβέρτες, κατά τρόπο ώστε να εξέχει μόνο το κεφάλι του και τον έδεσε με πλαστικό σκοινί κίτρινου χρώματος. Ακολούθως πήρε ένα μπουκάλι με αφρό ξυρίσματος Gillette τύπου gel που ανήκε στον Π και ψέκασε με το περιεχόμενο του όλο το πρόσωπο του τελευταίου, εκτός από το κούτελο. Ο Π εξαναγκάστηκε να ανεχθεί τη συμπεριφορά αυτή, ενώ δεν είχε υποχρέωση, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, (γ) Την Τετάρτη 19- 10-2011, στον προθάλαμο του 5ου ΛΕ της ΣΣΕ, έδωσε εντολή στον τότε ΜΙ της ΣΣΕ Π Δ του Ν να κάνει έρπιν από τον προθάλαμο μέχρι το κεκλιμένο επίπεδο στην είσοδο του Λόχου, εντολή την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να εκτελέσει, ενώ δεν είχε υποχρέωση. Μετά από λίγο έδωσε εντολή στον Π να κάνει και πάλι έρπιν από το παγκάκι την αυλή του 5ου Λόχου, διαμετρικά προς το κεκλιμένο επίπεδο στην είσοδο του Λόχου, εντολή την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να εκτελέσει ενώ δεν είχε υποχρέωση, στο τέλος δε αυτής της διαδρομής έδωσε εντολή στον Π να εκτελέσει και κάμψεις, εντολή την οποία ο Π επίσης εξαναγκάστηκε να εκτελέσει ενώ δεν είχε υποχρέωση. Ακολούθως απομακρύνθηκε από το σημείο αυτό περί τα είκοσι μέτρα και έδωσε, εντολή στον Π να πάει κοντά του με έρπιν, εντολή την οποία ο Π ομοίως εξαναγκάστηκε να εκτελέσει, ενώ δεν είχε υποχρέωση. Ο παθών σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις εξαναγκάστηκε να εκτελέσει, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά.

Κηρύσσει τον 2° κατηγορούμενο Τ Δ, παμψηφεί, α θ ώ ο

α) παράνομης βίας (άρθρο 330 ΠΚ) κατά συρροή (πράξεις δύο), ελλείπει πράξεως (μη στοιχειοθέτηση αντικειμενικής υπόστασης του αποδιδόμενου εγκλήματος), πράξεις που φέρεται ότι τελέστηκαν στη ΣΣΕ (Βάρη Αττικής) κατά τις ημερομηνίες από 12-09-2011 έως 16-09-2011 και 02-10-2011 και

β) παράνομης βίας (άρθρο 330 ΠΚ) λόγω αμφιβολιών ως προς την τέλεση πράξης

που φέρεται ότι τελέστηκε στη ΣΣΕ (Βάρη Αττικής) την 13-10-2011 και ειδικότερα (αθώο) του ότι, ενώ ήταν στρατιωτικός και συγκεκριμένα ΛΕΙΥ της ΣΣΕ (Μαθητής), στο στρατόπεδο της Μονάδας αυτής, χρησιμοποιώντας απειλή παράνομης πράξης, εξανάγκασε άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν είχε υποχρέωση και συγκεκριμένα : (α) Σε μία περίπτωση, κατά το χρονικό διάστημα από 12 έως 16 Σεπ. 2011 (σε ημερομηνία που δεν κατέστη δυνατόν να προσδιοριστεί ακριβέστερα κατά την προδικασία) και περί ώρα 20:00, στο θάλαμο 113 του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ, τύλιξε τον τότε ΜΙ της ΣΣΕ Π Δ του Ν με τρεις κουβέρτες και τον εξανάγκασε να γυρνάει γύρω από τον εαυτό του για δύο λεπτά της ώρα, περίπου, εντολή την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να εκτελέσει, ενώ δεν είχε υποχρέωση, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, (β) Την 02 Οκτ. 2011 και περί ώρα 22:00, στην αυλή του 1ου ΛΕ, εξανάγκασε τον τότε ΜΙ της ΣΣΕ Π Δ του Ν να πει μονορούφι, τρεις διαδοχικές φορές, το νερό που περιεχόταν σε πλαστικό μπουκάλι των 0,5 lt, κάθε φορά δε που αυτός δεν κατάφερνε κάτι τέτοιο του έριχνε το υπόλοιπο νερό στο πρόσωπο, στη συνέχεια δε τον εξανάγκασε (τον Π) να κάνει έρπειν στο κοκκινόχωμα, στο παρτέρι της αυλής. Τη συμπεριφορά αυτή εξαναγκάστηκε να ανεχθεί ο Π και να εκτελέσει τις συγκεκριμένες εντολές, ενώ δεν είχε υποχρέωση, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, (γ) Την Πέμπτη 13 Οκτ. 2011 και μεταξύ των ωρών 17:00 και 18:00, στον θάλαμο 111 του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ έδωσε εντολή στον τότε ΜΙ της ΣΣΕ Π Δ του Ν, μεταξύ άλλων πρωτοετών Μαθητών της ΣΣΕ, να εκτελέσει κάμψεις και μόλις αυτός άρχισε να πράττει τούτο, έβαλε στην πλάτη του ένα στρώμα από κάποιο από τα κρεβάτια του θαλάμου, κατά τρόπο ώστε ο παθών να εκτελεί κάμψεις με το στρώμα στην πλάτη του. Ο Π εξαναγκάστηκε να εκτελέσει την εντολή αυτή και να ανεχθεί τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, ενώ δεν είχε υποχρέωση, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά.

Κηρύσσει τον 3^ο κατηγορούμενο, Σ Γ, παμψηφεί. Α θ ώ ο

α) απλής συνέργειας σε παράνομη βία (άρθρα 330 και 47 παρ. 1 ΠΚ) κατά συρροή (πράξεις δύο), ελλείπει πράξεως (μη στοιχειοθέτηση αντικειμενικής υπόστασης του αποδιδόμενου εγκλήματος), πράξεις που φέρεται ότι τελέστηκαν στη ΣΣΕ (Βάρη

Αττικής) κατά τις ημερομηνίες από 12-09-2011 έως 16-09-2011 και 10-10-2011 και

β) απλής συνέργειας σε παράνομη βία (άρθρα 330 και 47 παρ. 1 ΠΚ) λόγω αμφιβολιών ως προς την τέλεση, πράξης που φέρεται ότι τελέστηκε στη ΣΣΕ (Βάρη Αττικής) την 13-10-2011 και ειδικότερα (αθώο) του ότι ενώ ήταν στρατιωτικός, ήτοι ΕΙV της ΣΣΕ (Μαθητής), στο στρατόπεδο της Μονάδας αυτής, παρέσχε με πρόθεση σε άλλους οποιαδήποτε συνδρομή (εκτός από την περίπτωση της παραγρ. 1 στοιχ. β' του άρθρου 46 ΠΚ) πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση των άδικων πράξεων που αυτοί διέπραξαν και συγκεκριμένα : ενώ ήταν ΕΙV της ΣΣΕ (Μαθητής) και είχε οριστεί ως «διπλανός» του τότε ΜΙ Π Δ, σύμφωνα με τα εθιμικώς ισχύοντα στη Σχολή, παρέσχε με πρόθεση στους τότε ΜΙV της ΣΣΕ Τ Ν και Τ Δ (1ο και 2ο κατηγορούμενο, αντίστοιχα, όπως παραπάνω) οποιαδήποτε συνδρομή, πλην της άμεσης συνδρομής, κατά την τέλεση απ' αυτούς των άδικων πράξεων του άρθρου 330 ΠΚ σε βάρος του Π Δ (άρθρο 47 §1 ΠΚ) και συγκεκριμένα ψυχική συνδρομή, αφού ως «διπλανός» στη ΣΣΕ (ο Γ Σ) του Π και άρα υπεύθυνος για την παρακολούθηση του και ενώ είχε το καθήκον και το δικαίωμα, με βάση τα ισχύοντα στη Σχολή, να παρέμβει και να σταματήσει τις παράνομες συμπεριφορές των συμμαθητών του σε βάρος του παθόντος, αλλά και το δικαίωμα να παρέμβει και να απαγορεύσει στον «διπλανό» του και παθόντα πρωτοετή Μαθητή να εκτελέσει παράνομες διαταγές και τελικά να τον προστατεύσει, πράγμα το οποίο αυτός (ο Σ) το γνώριζε, δεν έπραξε κάτι τέτοιο, αν και ήταν παρών και παρακολουθούσε εκ του σύνεγγυς τα συμβαίνοντα. Συγκεκριμένα ήταν παρών και παρακολουθούσε εκ του σύνεγγυς, πλην όμως ουδέν έπραξε : (α) Σε μία περίπτωση, κατά το χρονικό διάστημα από 12 έως 16 Σεπ. 2011 (σε ημερομηνία που δεν κατέστη δυνατόν να προσδιοριστεί ακριβέστερα κατά την προδικασία) και περί ώρα 20:00. στο θάλαμο 113 του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ, όταν ο Τ τύλιξε τον Π με τρεις κουβέρτες και τον εξανάγκασε να γυρνάει γύρω από τον εαυτό του για δύο λεπτά της ώρα, περίπου, συμπεριφορά την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να ανεχθεί ενώ δεν είχε υποχρέωση, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο δεύτερο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, (β) Την Δευτέρα 10 Οκτωβρίου 2011 και περί ώρα 15:00, στο θάλαμο 113 του 1ου ΛΕ της ΣΣΕ, όταν ο Τ διέταξε τον Π να ξαπλώσει στο κρεβάτι του και κατόπιν τον τύλιξε με ένα σεντόνι και τρεις κουβέρτες, κατά τρόπο ώστε να εξέχει μόνο το κεφάλι του και τον έδεσε με πλαστικό σκοινί κίτρινου χρώματος, ακολούθως δε πήρε ένα μπουκάλι με αφρό ξυρίσματος Gilette τύπου gel που ανήκε στον Π και ψέκασε με το περιεχόμενο του όλο το πρόσωπο του τελευταίου, εκτός από το κούτελο, συμπεριφορά την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να ανεχθεί ενώ δεν είχε υποχρέωση,

φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο πρώτο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, (γ) Την Πέμπτη 13 Οκτ. 2011 και μεταξύ των ωρών 17:00 και 18:00, στον θάλαμο 111 του Ίου ΛΕ της ΣΣΕ, όταν ο Τ έδωσε εντολή στον Π μεταξύ άλλων πρωτοετών Μαθητών της ΣΣΕ, να εκτελέσει κάμψεις και μόλις αυτός άρχισε να πράττει τούτο, έβαλε στην πλάτη του ένα στρώμα από κάποιο από τα κρεβάτια του θαλάμου, κατά τρόπο ώστε ο παθών να εκτελεί κάμψεις με το στρώμα στην πλάτη του. συμπεριφορά την οποία ο Π εξαναγκάστηκε να ανεχθεί ενώ δεν είχε υποχρέωση, φοβούμενος τις συνέπειες που θα υφίστατο εντός της ΣΣΕ από τον τεταρτοετή και βαθμοφόρο δεύτερο κατηγορούμενο (σωματικές καταπονήσεις και ψυχολογικές δοκιμασίες και πιέσεις) εάν δεν ανεχόταν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσους στο ακροατήριο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ